

ת"פ 44351/05/20 - רשות המיסים - לשכה משפטית (מחלקה פלילית) נגד רפי אשמי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 44351-05-20 רשות המיסים - לשכה משפטית -
מחלקה פלילית נ' ר.א. הדר הנדסה ובניה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: רשות המיסים - לשכה משפטית (מחלקה פלילית) המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ורד דשא

נגד

1. ר.א. הדר הנדסה ובניה בע"מ
2. פ.א.ר. בילדינג הרצליה 23 בע"מ
3. פ.א.ר. בילדינג יזמות בע"מ
4. אשר יעקב ניהול בניה בע"מ
5. ר. רפאל אחזקות בע"מ
6. רחח גיא השקעות בע"מ
7. פ.א.ר. בילדינג בר אילן 24 בע"מ
8. פאר בילדינג הבנים בע"מ
9. שבד גיא השקעות בע"מ
10. פאר בילדינג השקמה בע"מ
11. רמש גיא השקעות בע"מ

הנאשמים

רפי אשמי

ע"י ב"כ עו"ד אמיר ברכה

מזר דין

כתב האישום המתוקן בשלישית והודאת הנאשמים

1. הנאשמים - חברות העוסקות ביזמות ובניה, ומי שהיה במועדים הרלוונטיים מנהלן הפעיל - הורשעו על פי

עמוד 1

הודאתם בכתב אישום מתוקן בשלישית המייחס להם 41 אישומים, הכוללים **23 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה**, לפי סעיפים 216(4) לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיף 117 וסעיף 224א' לפקודה; ו-**18 עבירות של אי תשלום מס שנוכה**, בניגוד לסעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודה, על פי הפירוט הבא:

אישומים 6-1 (נאשמים 1 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2017, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 1 עמדו על 5,227,031 ₪.
אי הגשת דו"ח לשנת המס 2018, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 1 עמדו על 4,532,986 ₪.
אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 1 עמדו על 7,292,308 ₪.
אי תשלום מס שנוכה לעובדים עבור חודשים יולי-דצמבר 2019 בסך כולל של 90,585 ₪.

אישומים 8-7 (נאשמים 2 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2018, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 2 עמדו על 2,547,008 ₪.
אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 2 עמדו על 6,180,342 ₪.

אישומים 11-9 (נאשמים 3 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2017, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 3 עמדו על 7,998,450 ₪.
אי הגשת דו"ח לשנת המס 2018, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 3 עמדו על 11,421,951 ₪.
אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 3 עמדו על 12,817,572 ₪.

אישומים 13-12 (נאשמים 4 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2017, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 4 עמדו על 1,565,427 ₪.
אי הגשת דו"ח לשנת המס 2018, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 4 עמדו על 84,000 ₪.

אישומים 15-14 (נאשמים 5 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנות המס 2017 ו-2018.

אישומים 16-32 (נאשמים 6 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2018.

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 6 עמדו על 402,083 ₪.

אי תשלום מס שנוכה לעובדים עבור חודשים נובמבר 2018 עד פברואר 2019 בסך כולל של 211,755 ₪.

אישומים 33-35 (נאשמים 7 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2017, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 7 עמדו על 2,334,176 ₪.

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2018, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 7 עמדו על 2,338,563 ₪.

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 7 עמדו על 213,675 ₪.

אישומים 36 (נאשמים 8 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 8 עמדו על 3,752,165 ₪.

אישומים 37-39 (נאשמים 9 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2017, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 9 עמדו על 4,252,853 ₪.

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2018, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 9 עמדו על 342,000 ₪.

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 9 עמדו על 3,402,845 ₪.

אישום 40 (נאשמים 10 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 10 עמדו על 87,350 ₪.

אישום 41 (נאשמים 11 ו-12)

אי הגשת דו"ח לשנת המס 2019, כאשר מחזוריה העסקיים של נאשמת 11 עמדו על 3,773,079 ₪.

2. מטעם ההגנה העידו שני עדי אופי, גב' רינה פרסקו ומר דובי לייב.

גב' פרסקו, כיום נותנת ייעוץ בתחום הנדל"ן, העידה שהיא והנאשם היו שותפים עסקיים בתחום הנדל"ן במשך 22 שנים. היא העידה שבטחה בנאשם והוא היה לה כאח. יושרו בלט במיוחד בענייני כספים ובהתנהלות מול הבנקים. מעולם לא היתה בעיה בהגשת דו"חות ומאזנים והנאשם עבד "לפי הספר". בתקופות שפל הקפיד הנאשם לשלם לספקים ולנושים. לדבריה, הנאשם נקלע לסחרור, התנהלותו נוגדת את אופיו, וכנראה ש"דבר גרר דבר", ואילו היתה לו אפשרות היה משלם את כל החובות שצבר מול רשויות המס. היא הדגישה שהנאשם לא ביצע את העבירות במזיד או בכוונה תחילה.

מר לייב רכש מהנאשם דירה לפני שנים רבות ומאז התחברו והוא החל לעבוד אצלו כמנהל משרד ולאחר מכן כקבלן מבצע, עד שנת 2018. לדבריו, הנאשם לימד אותו את רזי המקצוע, מהי מערכת חשבונאית, כיצד עובדים מול מנהלי חשבונות ואיך מגישים דו"חות לרשויות המס במועד. לדבריו, הנאשם הקפיד להתנהל כשורה מול מערכות פיננסיות, בנקים ורשויות המס. העסק הלך וגדל והנאשם כשל בלמצוא מענים ופתרונות לעסק שצמח. מר לייב העיד שהנאשם שמר על קשר עם מנהלי החשבונות ותמיד ביקר אותם ווידא שעשו את עבודתם. בשלב מסוים, הנאשם "נכנס לסחרור ואיבד שליטה". לדבריו, במרוצת השנים היה אחראי הנאשם לתשלום משכורות לעובדים רבים אשר פרנסו משפחות רבות. הוא הדגיש שבמידה והנאשם יישלח למאסר רוכשי דירות יעמדו בסכנה ולא יקבלו את הדירות שרכשו ממנו בזמן, עובדה שתביא למפולת ותחשוף אותו לתביעות אזרחיות רבות. לדברי העד, מאז פרוץ המלחמה ב-7.10.23, שני בניו של הנאשם מגויסים לצבא ונלחמים ברצועת עזה.

בחקירה הנגדית השיב העד שלדעתו צוות הנהלת החשבונות שהנאשם פיקח עליו "לא עשה את העבודה כמו שצריך". משהופנה לדבריו לפיהם הסחרור אליו נכנס הנאשם התרחש ב-3 שנים האחרונות, ואילו העבירות החלו להתבצע על ידו החל משנת 2017, השיב שהוא "נתן את אמונו לסמנכ"ל שהיה שלו 4 שנים, ואני לא מבין למה הסמנכ"ל לא עומד כאן למשפט", וביקש שהעונש יהיה "חיובי".

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה טענה שמדובר בתיק חריג בהיקפו ובחומרתו. היא הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים, ועל מנת להמחיש את מידת הפגיעה בערכים המוגנים הגישה טבלה מסכמת ובה צוינו המחזורים העסקיים השנתיים של הנאשמות בשנים שהנאשם נמנע מלהגיש דו"חות לרשויות המס.

כך, בשנת המס 2017 עמדו המחזורים העסקיים של החברות הרלוונטיות על סך 21,377,938 ₪.

כך, בשנת המס 2018 עמדו המחזורים העסקיים של החברות הרלוונטיות על סך 21,316,508 ₪.

כך, בשנת המס 2019 עמדו המחזורים העסקיים של החברות הרלוונטיות על סך 37,921,419 ₪.

ובסך הכל מחזוריהן העסקיים של הנאשמות בכלל הדו"חות שבכתב האישום עמדו על 80,615,865 ₪.

התובעת ציינה שדו"חות המס לשנת 2017 אמורים היו להיות מוגשים עד למרץ 2019; הדו"חות לשנת המס 2018

אמורים היו להיות מוגשים עד ספטמבר 2019; והדו"חות לשנת המס 2019 היו אמורים להיות מוגשים עד לאוקטובר 2021. לדבריה, חלק מהחברות שבכתב האישום ממשיכות לא להגיש דו"חות גם בשנים 2020-2021, דהיינו למעלה מ-5 שנים. הוצע לנאשם לצרף עבירות אלה, אך הוא בחר שלא לעשות כן.

לטענת התובעת, אין למאשימה יכולת לדעת מה שיעור המס שאמור היה להשתלם, משום שלא הוגשו הדו"חות. עם זאת, היא הפנתה למחזורי הענק של הנאשמות, וביקשה שלא לשעות לטענת הנאשם שאין חבות במס, משום שבית המשפט אינו יושב כפקיד שומה ולא הוא זה שיקבע אם קיימת חבות במס או לא. לצורך קבלת שומת אמת, היה על הנאשמים להגיש את הדו"חות במועד.

ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות המחמירות שמתקיימות בתיק, וביניהן: משך התקופה במסגרתה נמנעו הנאשמים להגיש דו"חות, בין השנים 2017 ל-2019; מספר הדו"חות הרב שלא הוגשו; מחזוריהן העסקיים של הנאשמות הנאמדים בעשרות מיליוני שקלים; אי העברת מס שנוכה בהיקף של מעל 300,000 ₪; ואי הסרת המחדלים - כאשר מתוך 23 דו"חות הוגשו 6 דו"חות בלבד, ולא שולם דבר על חשבון חוב הניכויים.

התובעת טענה שהתייחסות לעבירות שביצעו הנאשמים כאל עבירות "טכניות" או קלות ערך חוטאת לתכלית מטרת הענישה, שכן מדובר כאן על הימנעות שיטתית ומודעת מלהגיש דו"חות מס ומלהעביר את מס הניכויים.

התובעת עתרה לקביעת מתחם עונש הולם בגין כל עבירה של אי הגשת דו"ח במועד הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בשיעור 8,500 ₪. במקרה דנן, כאשר מדובר ב-23 עבירות ומאחר ומרבית המחדלים לא הוסרו, יש למקם את העונש ברף העליון של המתחם.

לגבי עבירת אי העברת ניכויים, עתרה התובעת לקבוע מתחם הנע בין 4 ל-9 חודשי מאסר, לצד קנס בשיעור 10% מסכום הניכויים. במקרה דנן, מדובר ב-18 עבירות של אי העברת ניכויים.

בסיכום, עתרה התובעת לגזור על הנאשם 36 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס בשיעור 10% מסכום המחדל בענין הניכויים, דהיינו, 30,000 ₪, וקנס נוסף בסך 8,500 ₪ עבור כל דו"ח שלא הוגש, דהיינו, 144,000 ₪.

התובעת הפנתה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשמים טען שמדובר בכרוניקה של התדרדרות עסקית כלכלית. הנאשם פעיל בעולם העסקי, כעצמאי, משנות ה-70'. עד לשנת 2017 התנהלותו היתה למופת, הדו"חות הוגשו בזמן והתשלומים הועברו בזמן. נוכח קשיים כלכליים, סגירה של קווי אשראי מטעם הבנקים וחברות מימון אחרות, המשיך הנאשם לנהל עסקיו ופנה ליטול הלוואות מהשוק האפור, שלא על מנת לנהל אורח חיים ראוותני, אלא כדי לשלם משכורות לעובדים ולשלם חובות לספקים ולנושים. לפיכך, לא היה לנאשם כסף לשלם לרואה חשבון על מנת שישגש עבורו את הדו"חות השנתיים. הנאשם לא נהג כך מתוך התנהלות עבריינית או מתוך רצון להתחמק. נטען שלפני מספר שבועות עוקל ביתו של הנאשם, עוקל משרדו, ניתנה לגביו החלטה בתיק חדלות פירעון, והוא רדוף, כאשר אין לו מיטה לישון עליה והוא נאלץ לישון ברכבו. לטענת הסניגור, הנאשם עשה כל שיכול היה על מנת לנסות ולהגיש את הדו"חות. בימים אלה הוא מגיש את הדו"חות ביחס לחברות שמחוץ לכתב האישום, וביחס לנאשמות 2 ו-4 המחדל הוסר. נטען שבמידה והנאשם יישלח למאסר, 70 משפחות שרכשו ממנו דירות וממתינות לקבלן, לא ייכנסו לביתהן, עובדה שתיפגע באינטרס הציבורי.

נטען שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה, ושליחתו למאסר בפועל תמיט עליו אסון.

הוגשו לעיוני צו פינוי של בית מגורי הנאשם בכפר שמריהו במסגרת צו כינוס נכסים מיום 19.7.23 (נע/1; נע/1א'); החלטה מיום 12.9.23 בדבר צו לפתיחת הליכים לחייב, בה נקבע כי הנאשם נמצא במצב של חדלות פירעון והממונה על חדלות פירעון אחראי על ניהול הליכי חדלות הפירעון של הנאשם (נע/2); כתב מינוי נאמן לנאשם מיום 12.9.23 (נע/3).

נטען ששליחתו של הנאשם למאסר תפגע בסיכויי השיקום הכלכלי בו הוא נתון.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה במסגרתה הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וביקש שכך ינהג בית המשפט עם הנאשם.

5. הנאשם בדברו האחרון ציין שמעולם לא הסתבך עם החוק ועד שנת 2017 הגיש את כל הדו"חות במועד, העביר את כל סכומי הניכויים, פירנס עשרות עובדים ומשפחותיהם ושילם תשלומים לספקים ולנושים. הנאשם אב ל-4 ילדים, שלושה מהם לוחמים בסיירות. לדבריו, בשנת 2010 הלווה לחברה שבבעלותו 20 מיליון ₪ מכספו הפרטי. כשנקלע לבעיות כלכליות משכן את ביתו הפרטי שבכפר שמריהו ששווי כ-30 מיליון ₪. כיום הבית נלקח ממנו ועומד למכירה. גם משרדו נלקח ממנו ועומד למכירה. נפתחו בעניינו הליכים של חדלות פירעון, אך התקופה הנוכחית היא קריטית מכיוון שמתנהלים במקביל מספר פרויקטים, 7 בניינים בשלבי בניה, חלק מהרוכשים טרם שילמו את עלות הדירות, והאינטרס של רשויות המס, של חברות המימון ושל לקיים את הפרויקטים. לדבריו, אף אחד מלבדו (גם לא הנאמן) לא יוכל להוציא את החברות מהסיבוך אליו נקלעו.

משנשאל הנאשם מדוע לא הוגשו הדו"חות משנת 2017 ואילך, השיב שרואה החשבון הכין דו"חות מאזן, אך לא קיבל שכר ועל כן עצר את העבודה. הוא טען ש-7 מהנאשמות הן חברות פעילות ועל כן, הדו"חות יוגשו בעתיד על מנת לקדם את פרויקט הבניה. הנאשם התחייב להסיר את מחדל הניכויים בהסדר תשלומים שייערך מול פקיד השומה. הוא ביקש להימנע מלגזור עליו עונש מאסר לריצוי בפועל.

דין והכרעה

6. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם מוכרים וידועים ועניינים: מניעת פגיעה בעבודתה של רשות המיסים ושליטת יכולתה לבצע את תפקידה; שמירה של תפקודה התקין של מערכת גביית המיסים במדינה, על מנת לענות על הצורך הכללי למימון הוצאותיה וצרכיה של המדינה בתחומים שונים, ובכלל זה צורכי המשק, הביטחון, הכלכלה, החינוך, הרווחה והחברה; מניעת פגיעה בקופה הציבורית, כאשר החלק הארי של תקציב המדינה מקורו בתשלומי מיסים; מניעת פגיעה באמון הציבור ברשויות המס; מניעת פגיעה בשוויון הנשיאה בנטל המס; ומניעת פגיעה ברכוש האחר תוך התעשרות שלא כדין.

[רע"פ 6371/14 אבו מנסי נ' מדינת ישראל (28.10.14); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14)].

7. ברע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל (20.2.13) התייחס בית המשפט העליון לעבירות המס בכלל, ולעבירות של אי הגשת דו"חות במועד בפרט, והדגיש:

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, והעקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס... לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיפם על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם... עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי...".

8. במקרה שלפניי, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים גבוהה מאוד, ונלמדת מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט להלן:

א. מספר הדו"חות שלא הוגשו - הנאשם ביצע 23 עבירות של אי הגשת דו"חות מס שנתיים במועד. מדובר בהיקף גדול מאוד של דו"חות שלא הוגשו, באופן שיטתי, במשך תקופה ארוכה של 3 שנים.

ב. היקף המחזורים העסקיים - היקף המחזורים העסקיים של הנאשמות עמד בתקופה הרלוונטית על מיליוני שקלים והנאשמות היו פעילות. מטבלה שהגישה ב"כ המאשימה עולה שסך כל מחזוריהן העסקיים של הנאשמות בתקופה שבין 2017 ל-2019 עמד על סכום אסטרונומי של כ-80 מיליון ₪. ברור שלא ניתן לגזור מנתון זה את סכום המס הנובע, ואולם, מקום שנאשם אינו מגיש דו"ח במועד, הוא לא יישמע בטענה שיתכן ולא היה מחויב בתשלום מס, או שעומדות לו טענות קיזוז, שכן בית המשפט אינו יושב כ"פקיד שומה על" ואינו נכנס לתחשיבי מס. אדרבא, לו היה הנאשם מגיש את הדו"חות במועד, יכול היה פקיד השומה, בזמן אמת, לשום את המס הנובע מהדו"חות ולהפיק שומת אמת.

[ע"פ (ב"ש) 21294-07-19 דהן נ' מדינת ישראל (22.1.20), בעמ' 3].

ג. מספר החברות-הנאשמות - כתב האישום המתוקן בשלישית מכיל לא פחות מ-11 חברות נאשמות, אשר במועדים הרלוונטיים היה הנאשם מנהלן הפעיל וחייב היה להגיש בשמן דו"חות שנתיים.

ד. היקף סכום הניכויים - הנאשם ביצע 18 עבירות של אי העברת ניכויים (ביחס לנאשמות 1 ו-6) בסכום ניכר של 302,340 ₪ (קרן). חומרה יתירה נודעת לעבירות אי העברת הניכויים ולו בשל העובדה שמדובר בעליית מדרגה לעומת העבירות של אי הגשת הדו"חות, מקום בו הנאשם שלח יד בכספים שנלקחו מעובדים לצורך העברתם למדינה, ונמנע מכך.

9. נראה שאין חולק שכל עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, וכל עבירה של אי העברת ניכויים, מהווה "אירוע נפרד" [וראה לענין זה: ר"ע 717/85 קונפורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) (1985); ר"ע 122/82 עלפי נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2) 326 (1983)].

עוד נראה שאין חולק שעל פי מדיניות הענישה הנוהגת מתחם העונש ההולם עבור עבירה של אי הגשת דו"ח במועד נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים; ומתחם העונש ההולם בגין עבירה של אי העברת סכום ניכויים נע בין מספר חודשי מאסר ל-9 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

10. השאלה בתיק זה היא מהו העונש הכולל הראוי לנאשמים, בדגש על הנאשם, בהתחשב בנסיבות המחמירות המפורטות לעיל, שעניינן ההיקף, משך התקופה, השיטתיות, מספר החברות הנאשמות המעורבות, סכומי המחזורים העסקיים האסטרונומיים שלהן ושיעור סכום הניכויים. התשובה לשאלה זו תיגזר, בין היתר, ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

לענין זה הפנתה ב"כ המאשימה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 1130/20 **דהן נ' מדינת ישראל** (13.4.20) - המבקש הורשע על פי הודאתו ב-7 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה, עת שימש כמנהל פעיל ב-3 חברות. בית משפט השלום קיבל את עמדת המשיבה לפיה יש לראות בכל דו"ח שלא הוגש כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וקבע מתחם הנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר. לאחר שלקח בחשבון, מחד, את הודאת המבקש, ומאידך, את העובדה שזו באה לאחר 4 שנים כשהמבקש ממשיך לבצע עבירות לאחר הגשת כתב האישום ולא מסיר את המחדלים, גזר עליו 11 חודשי מאסר וקנס בסך 30,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, על אף שהמבקש הגיש את הדו"חות לאחר גזר הדין. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ב. רע"פ 1066/21 **יגמור נ' מדינת ישראל** (10.3.21) - המבקש הורשע על פי הודאתו ב-6 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה במועד, בתקופה של 3 שנים, כשמרבית המחדלים לא הוסרו. על המבקש נגזרו, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 20,000 ₪. ערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור.

ג. רע"פ 1552/11 **לוי נ' מדינת ישראל** (27.2.11) - המבקש הורשע על פי הודאתו ב-6 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד וב-6 עבירות של אי העברת תשלום מס שנוכה בסך כולל של 153,924 ₪. במועד גזר הדין המחדל לא הוסר. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר וקנס בסך 180,000 ₪. בית המשפט המחוזי התחשב בהסרת המחדל לאחר מתן גזר הדין והפחית בעונש ל-8 חודשי מאסר וקנס בסך 80,000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ד. רע"פ 5557/09 **שוסטרמן נ' מדינת ישראל** (6.7.09) - המבקש הורשע על פי הודאתו ב-4 עבירות של אי העברת תשלום מס שנוכה בסך כולל של 74,061 ₪; ב-6 עבירות של אי הגשת דו"ח; וב-6 עבירות של אי הגשת דו"ח אישי. המחדל הוסר. על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות לצד קנס בסך 20,000 ₪. ערעור שהוגש התקבל, נוכח הסרת המחדל, והעונש הועמד על 4 חודשי מאסר בעבודות שרות. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ה. רע"פ 3137/04 **חג'י נ' מדינת ישראל** (18.4.04) - המבקש הורשע על פי הודאתו ב-2 עבירות של אי הגשת דו"ח מס הכנסה במועד ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל לאחר שהסיר את המחדלים, ועונשו הופחת ל-7 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה.

11. ההגנה הגישה, בין היתר, את פסק הדין רע"פ 288/13 **אלחלאוה נ' מדינת ישראל** (14.1.13), במסגרתו אושר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 20,000 ₪ שהוטלו על נאשם שהורשע על פי הודאתו ב-29

עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ חודשיים וב-10 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה, וזאת לאחר שהמבקש הסיר חלק מהמחדלים.

כמו כן, הגישה ההגנה לקט גזרי דין של ערכאות דיוניות (בתי משפט השלום).

12. לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנוהגת במקרים של ריבוי עבירות, וכאשר אותם מקרים מערבים עבירות משני תחומים, אי הגשת דו"חות במועד ואי העברת תשלומי מיסים שנוכו, אני קובע כי **מתחם העונש הכולל בגין 23 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד עבור 11 חברות, במחזורים עסקיים כוללים של כ-80 מיליון ₪ ובתקופה של 3 שנים; וכן בגין 18 עבירות של אי העברת מס ניכיים עבור שתי חברות, בסך כולל של 302,340 ₪, נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, לצד קנס במתחם של עשרות אלפי ₪.**

13. בקביעת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם, הבאתי בחשבון את אלה:

א. הנאשם בן 60, נשוי ואב ל-4 ילדים, שלושה מהם שירתו ומשרתים בצבא במסגרות קרביות. מאז פרוץ המלחמה ב-7.10.23 שהו שניים מילדיו בלחימה ברצועת עזה ואין צורך להכביר מילים אודות החשש והדאגה המלווים הורים לילדים שמשרתים בתפקידים קרביים בצבא, בעיקר בימים טרופים אלה.

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא וזוהי הסתבכותו היחידה עם החוק. למעשה, מדובר באיש עסקים, אדם נורמטיבי, אשר נקלע לבעיות כלכליות שהביאו אותו להסתבך בביצוע עבירות מיסים חמורות.

ג. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה וחסך בזמן שיפוטי יקר.

ד. הנאשם כמעט ולא הסיר את המחדלים. למעשה, מתוך 23 דו"חות שבכתב האישום, הוגשו רק 6 דו"חות, כך שנתרו 17 דו"חות שלא הוגשו. גם המחדל בגין מס הניכיים שלא הועבר, בסך של כ-300,000 ₪, לא הוסר, כאשר מדובר במחדל היחיד שניתן לכימות ונוגע לעבירות החמורות יותר.

על החשיבות שבהסרת המחדלים, כנתון רלוונטי להקלה בעונש, עמד בית המשפט בעפ"ג (מחוזי מרכז) 67450-01-22 **שילון נ' מדינת ישראל** (30.10.22):

"בכל הנוגע לעבירות מס נראה לנו כי שיקול משמעותי הוא האם הוסר המחדל. מקום שבו עבריין המס, שגזל בדרכי מרמה את כספי הציבור, לא עשה דבר כדי לשלם את המס, משמע כי שיקומו, גם אם אין להמעיט בערכו, עדיין לוקה במרכיב חשוב של הפנמה מהותית ולקייחת אחריות ביחס לעבירות בהן מדובר".

ה. מצבו הכלכלי של הנאשם, אשר נמצא בהליכי חדלות פירעון, ביתו ומשרדו נמצאים בהליכי מימוש והוא אמור לספק דירות לרוכשים בפרויקטים שנמצאים בעבודה.

14. נוכח כל אלה, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 12

א. 30 חודשי מאסר.

הנאשם יאסר עתה, ואולם אם יעמוד בתנאים הבאים, עונש המאסר בפועל יעוכב כך שהנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "הדרים" שבידו תעודת זהות ועותק מגזר הדין ביום 1.9.24 בשעה 10:00:

- התחייבות עצמית על סך 50,000 ₪. **הנאשם התחייב לפניי.**

- ערבות צד ג' על סך 50,000 ₪. ניתנת ארכה להמצאת ערב צד ג' עד ליום 3.6.24.

- אני מוציא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ, אשר יבוטל עם התייצבותו למאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 25,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים ורצופים החל ביום 15.8.24.

נאשמות 11-1

נוכח העובדה שלא הוברר די הצורך מי מהנאשמות עדיין פעילות ומי הפסיקו פעילותן - ואם קיימות נאשמות פעילות, עדיף שתתמקדנה בהשלמת הפרויקטים - אני גוזר על כל אחת מהנאשמות קנס בסך 1,000 ₪, לתשלום עד ליום 15.9.24.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשפ"ד, 30 מאי 2024, בנוכחות הצדדים ובאי-כוחם.